

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີຊາວແປດ

ກຳແພງ

Jeff Pippenger

2023-12-23

ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອາດເວັນຕົສິມ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົ້າໄປຮູ້ແຕ່ສະແຕນ ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົ້າຮິໂບບລິກັນ. ເນບູກາດ ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງທຸກໆເສັ້ນເຫຼົ້າ.

ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງ ນັບແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງປີ 1844 ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາສືບສວນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳພະຍານຂອງລາວຂະໜານກັນກັບດານິເອນບົດທີໜຶ່ງ.

ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ນັບແຕ່ປີ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການພິພາກສາບັງຄັບປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳພະຍານຂອງລາວຂະໜານກັນກັບດານິເອນບົດທີໜຶ່ງຈົນເຖິງບົດທີສາມ.

ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການສິ້ນສຸດຂອງ "ເຈັດເວລາ" ທີ່ໄດ້ມາເຖິງອານາຈັກເໜືອຂອງອົດສະຕາເນຍໃນປີ 1798 ເມື່ອອານາຈັກຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຫຼັງຈາກໄດ້ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍໃຈຂອງສັດຮ້າຍ.

ຄຳພະຍານຂອງທ່ານສືບຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການເປີດຂຶ້ນຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ "ເຈັດເວລາ" ທີ່ໄດ້ມາເຖິງອານາຈັກໃຕ້ຂອງຢູດາໃນປີ 1844. ໃນຄຳພະຍານຂອງທ່ານ ຄຳວ່າ "ຊົ່ວໂມງ" ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະ ຕໍ່ມາອີກ ມັນເປັນຕົວແທນການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານນັ້ນ. "ຊົ່ວໂມງ" ໃນຄຳພະຍານຂອງທ່ານ ເປັນເຄື່ອງໝາຍທັງປີ 1798 ແລະ 1844 ຊຶ່ງທັງສອງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງການສິ້ນສຸດແຫ່ງຄວາມພິໄລດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄວາມພິໄລດຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຕາມລຳດັບ.

ຈຸດຈົບຂອງເບລຊັດຊາ ຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍລາຍມລືກລັບທີ່ມີຄຳເທົ່າກັບສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວ. "ເຈັດກາລະ," ບໍ່ວ່າຈະຖືກສະແດງເປັນ "ຊົ່ວໂມງ" ຫຼື "ການກະຈັດກະຈາຍ" ຫຼື "ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວ," ລ້ວນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການພິພາກສາ. ການພິພາກສາຂອງນົມໂຮດແມ່ນ "ການກະຈັດກະຈາຍ," ຂອງເນບູກາດເນັດຊາແມ່ນ "ເຈັດກາລະ," ແລະ ຂອງເບລຊັດຊາແມ່ນສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວ. ເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາພິພາກສາບຸລຸດຜູ້ອຸບທັງສາມ, ພະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດເຕົາໄຟໃຫ້ຮ້ອນຂຶ້ນ "ເຈັດເທົາ" ເໝືອນກວ່າປົກກະຕິ.

ການພິພາກສາຂອງ "ເຈັດເທົາ" ຖືກໝາຍໄວ້ໃນການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທຳອິດ ແລະ ໃນການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທີສາມ. ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອັດເວນຕົສະນິມແບບມິນເລໂຮທ໌ໃນປີ 1863 ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະຕິເສດຄຳສອນເລື່ອງ "ເຈັດເທົາ," ແລະ ອີກໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 1989, "ເວລາແຫ່ງຈຸດສິ້ນສຸດ" ສຳລັບປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງ. ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກ ເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈັດເທົາ"; ດັ່ງນັ້ນ ຈາກຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໃນປີ 1863 ຈົນເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນປີ 1989, ທັງສອງຖືກເຊື່ອມເຂົ້າດ້ວຍກັນໂດຍ "ເຈັດເທົາ" ຜ່ານທາງໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກອັນເປັນສັນຍາລັກ.

ແຕ່ວ່າຄຳພະຍານເຖິງການລົ້ມລົງຂອງເນບູກາດ ໃນພຣະທຳດານິເອນ ບົດທີ 5 ສອນວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຫັນການພິພາກສາຂອງ "ເຈັດເວລາ" ໄດ້ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ທັງ "ຟາ" ກໍຕາມ.

ສຳລັບເຂົາສັດແຫ່ງພັກຮິໂບລິກັນ ການພິພາກສານນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງ
“ຜາແຫ່ງການແຍກຄຣິສຕະຈັກອອກຈາກລັດ” ຂອງ Thomas Jefferson ຊຶ່ງຖືກຍົກອອກໃນດານເອນ ບົດທີ
5. ສຳລັບເຂົາສັດແຫ່ງໂປຣເຕສແຕນທິເທໂຈຣິ ການພິພາກສານນີ້ຖືກຂຽນໄວ້ເທິງແຜນພູມສັກສິດສອງແຜ່ນ
ທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ເທິງ “ຜາ” ເພື່ອວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ອ່ານມັນຈະໄດ້ແລ່ນ. ແຕ່ໃນຄວາມຕາບອດຂອງລາໂອດີເຊຍ
ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ອາດຈະຈຳແນກໄດ້. ໃນທັງສອງກໍລະນີ ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງການພິພາກສາເປັນຕົວແທນວ່າ
ທັງເຂົາສັດແຫ່ງໂປຣເຕສແຕນທິເທໂຈຣິ ແລະເຂົາສັດແຫ່ງພັກຮິໂບລິກັນ ໄດ້ຖືກຊົງໃນຄັນຊຶ່ງ
ແລະຖືກພົບວ່າຂາດຕົກບົກພ່ອງ. ເລື່ອງຂອງເບນຊັດຊາມຂົ່ວສານສຳລັບເຂົາສັດແຫ່ງພັກຮິໂບລິກັນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດຂອງໂລກ.

“ໃນປະຫວັດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ເບນຊັດຊາ ພຣະເຈົ້າຊົງຕັດກັບບັນດາຊາດໃນປັດຈຸບັນ.” Signs
of the Times, July 20, 1891.

ເລື່ອງຂອງເບນຊັດຊາຮຸ້ນຂົ່ວສານສຳລັບເຂົາໂປຣເຕສຕັນເຊັນກັນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຄົນໃນໂລກ.

“ໃນປະຫວັດຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ແລະ ເບນຊັດຊາ ພຣະເຈົ້າກຳລັງຕັດກັບປະຊາຊົນໃນຍຸກປະຈຸບັນ.”
Bible Echo, September 17, 1894.

ບາບຂອງເບນຊັດຊາຮຸ້ນຕົວແທນຂອງບາບຂອງທັງສອງເຂົາແຫ່ງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ.
ບາບຂອງແຕ່ລະເຂົາປາກົດຢູ່ໃນການປະຕິເສດຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງຕົນ
ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມຮູ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ. ເຂົາຝ່າຍ Republican
ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະຕໍ່ປະຫວັດສາດໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ເມື່ອເອກະສານອັນສັກສິດນັ້ນຖືກຈັດທຳຂຶ້ນ ແຕ່ນັບແຕ່ນັ້ນມາກໄດ້ຖືກປະຕິເສດລົງເປັນລຳດັບ.
ເມື່ອຊາດນັ້ນເວົ້າເຫມືອນມັງກອນ
ກໍຈະໝາຍຄວາມວ່າກຳແພງແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດອັນເປັນສັນຍະລັກນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຮືຖອນແລ້ວ. ສຳລັບເຂົາ Protestant ທິເທໂຈຣິ
ແສງສະຫວ່າງຈາກປະຫວັດຂອງຂົ່ວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີສອງ
ໃນເວລາທີ່ພື້ນຖານໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດລົງເປັນລຳດັບ
ແລະຈະຍັງຄົງຖືກປະຕິເສດເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນກວ່າ “ກຳແພງ”
ແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະຖືກປະຕິເສດໃນທີ່ສຸດເຊັ່ນກັນ.

“ຜູ້ພະຍາກອນໃນທົນໄດ້ບັນຍາຍເຖິງຊົນຊາດໜຶ່ງຜູ້ຊຶ່ງ
ໃນເວລາທີ່ມີການຫັນໜ້ອອກຈາກຄວາມຈິງແລະຄວາມຊອບທຳຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ
ກຳລັງສະແຫວງຫາທີ່ຈະພົບຝູ້ຫຼັກການທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຮາກຖານຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເປັນ
ຜູ້ສູ້ອົມແບງຮອຍແຕກຫັກທີ່ໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ກຳແພງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງໄວ້ລັອ
ມຮອບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ເພື່ອການຄຸ້ມກັນຂອງພວກເຂົາ,
ແລະການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຂໍ້ກຳນົດແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມບໍ່ລໍຊ້າ
ກໍເປັນເຄື່ອງຄໍ້າປະກັນອັນຖາວອນຂອງພວກເຂົາ.”

“ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້
ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ອອກເຖິງພາລະກົດຈຳເພາະຂອງຊົນທີ່ຫຼືອຢູ່ນີ້ ຜູ້ທີ່ສ້າງກຳແພງຂຶ້ນ.
‘ຖ້າເຈົ້າຫັນຕົນຂອງເຈົ້າຈາກວັນຊະບາໂຕ, ຈາກການເຮັດຕາມຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຈົ້າໃນວັນບໍ່ລໍຊ້າຂອງເຮົາ;
ແລະເອີ້ນວັນຊະບາໂຕວ່າເປັນຄວາມຊຸນຊົມ, ເປັນວັນບໍ່ລໍຊ້າຂອງພຣະຢາເວ ທີ່ຄົນໄດ້ຮັບກຽດ;
ແລະຈະໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ດຳເນີນຕາມທາງຂອງເຈົ້າເອງ, ບໍ່ສະແຫວງຫາຄວາມພິຈາລະນາຂອງເຈົ້າເອງ,
ແລະບໍ່ເວົ້າຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເອງ: ແລ້ວເຈົ້າຈະຊຸນຊົມໃນພຣະຢາເວ;
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຂຶ້ນເທິງບ່ອນສູງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,

ແລະລ້ຽງເຈົ້າດ້ວຍມລະດົກຂອງຢາໂຄບບົດາຂອງເຈົ້າ: ເພາະພຣະໂອດຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຕັດດັງນັ້ນ.'
ເອຊາຢາ 58:13, 14." Prophets and Kings, 677, 678.

ວິທີການຕາມພຣະຄຳພີບັນດາທູດສະຫວັນໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ William Miller ນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງກົດເກນພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະບໍ່ເໝືອນອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ,
ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝໃໝ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຝາກໄວ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ກົດບັນຍັດສືບປະການເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຮວມທັງຄຳພະຍາກອນດ້ວຍ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນສະໄໝນີ້
ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໃຫ້ຍືນຍົງເປັນແສງສະຫວ່າງໃນໂລກ.
ໂດຍມີຜູ້ອຳນວດແຫ່ງຄວາມຈິງ ຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ອົງທີສອງ ແລະອົງທີສາມ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຍກພວກເຂົາອອກຈາກບັນດາຄຣິດຕະຈັກ ແລະຈາກໂລກ
ເພື່ອນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຊິດພຣະອົງຢ່າງສັກສິດ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຝາກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ຊົງມອບຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳລັບເວລານີ້ແກ່ພວກເຂົາ.
ເໝືອນດັ່ງພຣະດຳລັດອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຂໍ້ມອບໝາຍອັນສັກສິດ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກສືບສານອອກໄປສູ່ໂລກ.
ທູດສະຫວັນທັງສາມໃນພຣະນິມົດ 14
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະອອກໄປເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອເປັນສຽງຄຳເຕືອນໄປຫົວຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.
ພຣະຄຣິດຊົງປະກາດແກ່ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງວ່າ: 'ພວກເຈົ້າເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ.'
ຕ່າງກັບຈິດວິນຍານທີ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ ໄມ້ກ້າງແຂນແຫ່ງຄຳວາຣ໌ເວົ້າວ່າ: 'ຈົ່ງເບິ່ງຄຸນຄ່າຂອງຈິດວິນຍານ:
"ຈົ່ງໄປຫົວໂລກ ແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ສັບພະສິ່ງຊີວິດ.'"
ຈະຕ້ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດມາຂັດຂວາງວຽກງານນີ້. ນີ້ເປັນວຽກງານທີ່ສຳຄັນສູງສຸດສຳລັບເວລານີ້;
ມັນຈະຕ້ອງແຜ່ຂະຫຍາຍໄປໄກເທົ່ານັ້ນດອນ. ຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສຳແດງຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ
ໃນການຖອດພຣະອົງເອງເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອການໄຖ່ພວກເຂົາ
ຈະເປັນແຮງຜັກດັນບັນດາຜູ້ຕິດຕາມທັງປວງຂອງພຣະອົງ." Testimonies, volume 5, 455.

"ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ," ຊຶ່ງໄດ້ຖືກມອບໂດຍທູດສະຫວັນ ແລະ
ຖືກສະຖາປະນາຜ່ານພັນທະກົດຂອງ William Miller, ແມ່ນ
"ຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດທີ່ຕ້ອງຖືກປະກາດແຈ້ງແກ່ໂລກ." ພຣະບັນຍັດແຫ່ງພຣະບັນຍັດສືບປະການ,
ກົດໝາຍແຫ່ງທຳມະຊາດ, ກົດໝາຍແຫ່ງສຸຂະພາບ ແລະ ກົດເກນແຫ່ງການສຶກສາຄຳພະຍາກອນ
ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍຜູ້ປະທານພຣະບັນຍັດອົງດຽວກັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ການປະຕິເສດພຣະບັນຍັດຂັ້ນນີ້
ກໍ່ເທົ່າກັບການປະຕິເສດພຣະບັນຍັດທັງໝົດ. ການປະຕິເສດວິທີການທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ William Miller
ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນການກະບົດທີ່ອ່ອນໄຫວ, ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດຈະນຳພາໃຫ້ Adventism
ປະຕິເສດວັນສະບາໂຕວັນທີຈັດ.

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຂໍ້ພິພາດກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່າ
ນີ້. ໃນຂໍ້ພິພາດນີ້ ບັນດາມະນຸດຜູ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
ຈະດຳເນີນແນວທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມໂດຍກົງກັບແນວທາງທີ່ເໝາະສົມໄດ້ດຳເນີນ.
ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ຈະເມີນເສຍແລະດູໝືນວັນຊະບາໂຕດ້ວຍຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະພະຍາຍາມກົດກັນບໍ່
ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮັກສາວັນນັ້ນໂດຍຝັງມັນໄວ້ໃຕ້ກ້ອງຂີ້ເຫຍື້ອແຫ່ງຂະນົບທຳນຽມແລະປະເພນີ.
ໃນຄຣິດຕະຈັກຕ່າງໆ ແລະໃນການຊຸມນຸມໃຫຍ່ໆແຈ້ງ
ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ສະໜາຈະຍຳເນັ້ນຕໍ່ປະຊາຊົນເຖິງຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການຮັກສາວັນທຳອິດຂອງອາທິດ.

ຈະມີພິບັດທັງໃນທະເລແລະໃນແຜ່ນດິນ: ແລະພິບັດເຫຼົ່ານີ້ຈະທະວີຂຶ້ນ,
ໄພພິບັດໜຶ່ງຈະຕິດຕາມມາຢ່າງກະຊັນຊົດຫຼັງອີກໜຶ່ງ;
ແລະກຸ່ມນ້ອຍໆຂອງຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕດ້ວຍຈິດສຳນຶກອັນທຸ່ງຕັ້ງ
ຈະຖືກຊື້ຕົວວ່າເປັນພວກທີ່ນຳຄວາມພໍ້ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າມາເຫນືອໂລກ
ເນື່ອງຈາກການບໍ່ໃສ່ໃຈວັນອາທິດຂອງພວກເຂົາ."

"ຊາຕານຍຸດເຫຍຣ່ອວາມເທັດນີ້ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ຈັບໂລກໄວ້ເປັນເຊລີຍ.
ນີ້ແມ່ນແຜນຂອງມັນທີ່ຈະບັງຄັບມະນຸດໃຫ້ຍອມຮັບຄວາມຜິດພາດ.
ມັນມີສິ່ງຮ່ວມຢ່າງແຂງຂັນໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາທຸກຢ່າງທີ່ເປັນເທັດ
ແລະຈະບໍ່ຍຸດຢັ້ງຕັ້ງໃດໆເລີຍໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງມັນທີ່ຈະບັງຄັບໃຫ້ຍຶດຖືຄຳສອນທີ່ຜິດ.
ພາຍໃຕ້ຜ້າຄຸມແຫ່ງຄວາມຮ້ອນຮົນທາງສາສະໜາ ມະນຸດທັງຫຼາຍທີ່ຖືກອິດທິພົນໂດຍວິນຍານຂອງມັນ
ໄດ້ບໍ່ຕິດການທຳລະມານທີ່ໃຫດຮ້າຍທີ່ສຸດຂຶ້ນສຳລັບເພື່ອນມະນຸດຂອງຕົນ
ແລະໄດ້ນຳຄວາມທຸກທຳລະມານອັນນຳສະເພີງກົວທີ່ສຸດມາໃສ່ພວກເຂົາ.
ຊາຕານແລະຕົວແທນຂອງມັນຍັງຄົງມີຈິດວິນຍານດຽວກັນນັ້ນຢູ່;
ແລະປະຫວັດສາດແຫ່ງອະດີດຈະຖືກຊຳຮອຍອີກໃນສະໄໝຂອງພວກເຮົາ."

"ມີມະນຸດບາງຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງຈິດແລະນຳໃຈຂອງຕົນໄວ້ເພື່ອກະທຳຄວາມຊົ່ວ;
ໃນບ່ອນເລີກລັບອັນມັດມົນແຫ່ງຈິດໃຈຂອງເຂົາ
ເຂົາໄດ້ຕົກລົງແນ່ນອນແລ້ວວ່າຈະກະທຳອາຊະຍາກຳໃດແດ່. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຫຼອກລວງຕົນເອງ.
ເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຫຼັກການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະແທນທີ່ມັນ
ເຂົາໄດ້ສ້າງມາດຕະຖານຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ; ແລະເມື່ອປຽບທຽບຕົນເອງກັບມາດຕະຖານນີ້
ເຂົາກໍຕັດສິນຕົນເອງວ່າບໍ່ລົງຄື.
ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາສະແດງອອກຊຶ້ງສົ່ງທຶຍໃນໃຈຂອງເຂົາ,
ໃຫ້ກະທຳອອກຕາມຈິດວິນຍານຂອງນາຍຜູ້ຄຸ້ມບຸກເຂົາ.
ພຣະອົງຈະຊົງປ່ອຍໃຫ້ເຂົາສະແດງຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ໃນການປະພຶດຂອງເຂົາຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ສັດຕໍ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດນັ້ນ.
ເຂົາຈະຖືກຂັບດັນໂດຍຈິດວິນຍານອັນດຽວກັນແຫ່ງຄວາມຄັ້ງຄ້າງທາງສາສະໜາ
ທີ່ຄືຍຸດຊຸນໃຫ້ຕັ້ງຕົວໃນການຄົ້ນພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ; ຄຣິດຈັກ ແລະ ລັດ
ຈະຮ່ວມມືກັນໃນຄວາມກົມກຽວອັນເສື່ອມຊາມດຽວກັນ."

"ຄຣິດຈັກໃນທຸກວັນນີ້ໄດ້ດຳເນີນຕາມຮອຍຂອງຊາວຢິວໃນສະໄໝໂບຮານ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຖົມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຍຶດຖືປະເພນີຂອງຕົນເອງ. ນາງໄດ້ປ່ຽນແປງຂໍ້ກຳນົດ,
ລະເມີດພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດ, ແລະໃນບັດນີ້, ເໝືອນດັ່ງໃນເວລານັ້ນ, ຄວາມຈອງຫອງ, ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ,
ແລະຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຕິດຕາມ ແມ່ນຜົນທີ່ຕາມມາ.
ສະພາບອັນແທ້ຈິງຂອງນາງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈາກເພງຂອງໄມເຊ:
'ເຂົາໄດ້ກະທຳຕົນໃຫ້ເສື່ອມຊາມ, ຮອຍດ່າງຂອງເຂົາບໍ່ແມ່ນຮອຍດ່າງຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ;
ເຂົາເປັນຊົ່ວຊາດທີ່ຄົດແລະວິປະລາດ. ໂອ ຊົນຊາດທີ່ເື່ອງເຂລາແລະຂາດປັນຍາ,
ພວກເຈົ້າຈະຕອບແທນພຣະຢາເວແບບນີ້ຫຼື? ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະບໍດີຂອງເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຊື້ເຈົ້າໄວ້ຫຼື?
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງເຈົ້າ ແລະສະຖາປະນາເຈົ້າໄວ້ຫຼື?'" Review and Herald, March 18, 1884.

ການປະຕິເສດຄວາມຈິງຢ່າງສຸດທ້າຍໂດຍ Adventism ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອ
Adventism ທຳຊ້ຳປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ, ເມື່ອ
"ຖືກຂັບດັນໂດຍວິນຍານແຫ່ງຄວາມຄັ້ງຄ້າງທາງສາສະໜາອັນດຽວກັນ
ທີ່ໄດ້ຍຸດຊຸນໃຫ້ຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ;
ຄຣິດຕະຈັກແລະລັດຈະຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນຄວາມກົມກຽວອັນເສື່ອມຊາມແບບດຽວກັນ."

ການກະບົດທຳອິດຂອງທະວີຂຶ້ນຂອງ Adventism ຖືກສະແດງໄວ້ໃນເອເຊກຽນບົດທີ 8 ໂດຍຜ່ານສື່ສົງຄາມໂດຍກົງສະອົມອັນທະວີຄວາມຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ, ຊຶ່ງໃນທາງຄຳພະຍາກອນໄດ້ໝາຍເຖິງສິ່ງວິວັດຂອງ Adventism ທີ່ລົງມືໃນປີ 1863. ຄວາມໝັ້ນຄົງສະອົມສຸດທ້າຍຄື ເມື່ອບັນດາຜູ້ນຳແຫ່ງເຢຣູຊາເລມມັກກາບດວງອາທິດ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເດີນຊົນໃນແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ທີ່ປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ລະຫວ່າງລະບຽງກັບແທ່ນບູຊາ, ມີຊາຍປະມານຊາວຫ້າຄົນ, ຫັນຫຼັງຂອງເຂົາໄປທາງພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ແລະ ຫັນຫຼັງຂອງເຂົາໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການດວງອາທິດທາງທິດຕາເວັນອອກ. ແລ້ວພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງນີ້ແລ້ວບໍ່? ສຳລັບພົງພັນຢູດາ ການທີ່ພວກເຂົາກະທຳສົງໄສກ່ຽວກັບພວກເຂົາກະທຳຢູ່ນັ້ນ ເປັນເລື່ອງເບົາບາງຫຼື? ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທາລຸນ, ແລະ ໄດ້ກັບມາຍົວພຣະພິລດຂອງເຮົາອີກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ພວກເຂົາເອົາກົງໄມ້ມາແຕະດັງຂອງຕົນ. ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈະຈັດການດ້ວຍຄວາມພິລດເຊັ່ນກັນ; ຕາຂອງເຮົາຈະບໍ່ໄວ້ຊີວິດ, ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ສົ່ງສານ; ແລະ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະຮ້ອງໃນຫຼູຂອງເຮົາດ້ວຍສຽງອັນດັງກຕາມ, ເຮົາກໍຈະບໍ່ພົ່ງພວກເຂົາ." ເອເຊກຽນ 8:16-18

ການພິພາກສາທຶກນຳມາໃນເວລານັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນພາບປະກອບໃນ "ຊີວິດໂມງ" ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງເບນຊັດຊາ.

ກະສັດເບນຊັດຊາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫຍ່ແກ່ເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງຈຳນວນຫຼັກພັນຄົນ ແລະໄດ້ສະເຫຼີມເຫຼັກຕໍ່ຫຼັກຄຳພະພັນນັ້ນ. ເມື່ອເບນຊັດຊາກຳລັງຊົມເຫຼືອກະຽນຢູ່ ພະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນຳພາຊະນະຄຳແລະເງິນທຶນບຸກຄະລາດເບນຊາພະອົງໄດ້ຍຶດອອກມາຈາກພຣະວິຫານຊຶ່ງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລມ ເພື່ອໃຫ້ກະສັດ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ພຣະມະເຫສີທັງຫຼາຍ ແລະນາງບຳເລືຂອງພະອົງ ໄດ້ດຶມໃນພາຊະນະເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລ້ວພວກເຂົາກໍໄດ້ນຳພາຊະນະຄຳທຶກຍຶດອອກມາຈາກພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລມ; ແລະກະສັດ ກັບເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ພຣະມະເຫສີທັງຫຼາຍ ແລະນາງບຳເລືຂອງພະອົງ ກໍໄດ້ດຶມໃນພາຊະນະເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ດຶມເຫຼືອກະຽນ ແລະສັນລະເສີນພຣະຂອງຄຳ ແລະຂອງເງິນ ຂອງທອງສຳລິດ ຂອງເຫຼັກ ຂອງໄມ້ ແລະຂອງຫີນ. ໃນຊີວິດໂມງດຽວກັນນັ້ນ ນັ້ນມີຂອງມືມະນຸດໄດ້ບາກດອກມາ ແລະຂຽນລົງເທິງບູນຂາວຂອງຟາລະລາຊະວັງ ຕັ້ງຂ້າມກັບຄັນປະທິບ; ແລະກະສັດກໍໄດ້ຫັນສ່ວນຂອງມືທີ່ຂຽນນັ້ນ. ແລ້ວພຣະພັກຂອງກະສັດກໍປ່ຽນໄປ ແລະຄວາມຄິດຂອງພະອົງເຮັດໃຫ້ພະອົງວຸ່ນວາຍ ຈົນຂໍສະໂພກຂອງພະອົງອ່ອນລົງ ແລະຫົວເຂົ້າຂອງພະອົງກະທົບກັນ. ກະສັດໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງໃຫ້ນຳພວກໂຫລະສາດ ພວກຊາວຄັນເດອາ ແລະພວກຜູ້ທຳນາຍເຂົ້າມາ. ແລະກະສັດໄດ້ກ່າວແກ່ບັນດານັກບັນຍາແຫ່ງບາບີໂລນວ່າ, ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະອ່ານຂໍຂຽນນີ້ໄດ້ ແລະສະແດງຄຳອະທິບາຍຂອງມັນໃຫ້ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ນັ່ງຜ້າສີເດງເຂັ້ມ ແລະມີສາຍສອ້ຍຄຳຢູ່ຮອບຄໍຂອງຕົນ ແລະຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງອັນດັບທີສາມໃນລາຊະອານາຈັກ. ແລ້ວບັນດານັກບັນຍາຂອງກະສັດທັງໝົດກໍໄດ້ເຂົ້າມາ; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດອ່ານຂໍຂຽນນັ້ນໄດ້ ຫຼືແຈ້ງແກ່ກະສັດເຖິງຄຳອະທິບາຍຂອງມັນ. ແລ້ວກະສັດເບນຊັດຊາກໍວຸ່ນວາຍຢ່າງຍິ່ງ ແລະພຣະພັກຂອງພະອົງກໍປ່ຽນໄປ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງກໍຕົກຕະລົງ. ດານເຮອນ 5:1-9.

ໃນ "ຊີວິດໂມງດຽວກັນ" ທີ່ການພິພາກສາຂອງເບນຊັດຊາໄດ້ມາເຖິງ, ຊາດຮາກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟທຶກເຮັດໃຫ້ຮ້ອນກວ່າປົກກະຕິ "ເຈັດເທົາ".

ບັດນີ້ ຖ້າພວກທ່ານພ້ອມ, ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນສຽງແກ, ປີ, ພິນ, ພິນຊະນິດໜຶ່ງ, ພິນດິດ, ແລະ ຂຸ່ມ, ພ້ອມທັງດົນຕີທຸກຊະນິດ, ຈົ່ງລົ້ມລົງແລະນະມັດສະການຮູບປັນທີ່ເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ ກໍຕ້ອງ ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ນະມັດສະການ, ໃນຊີວິດໂມງດຽວກັນນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນທ່າມກາງເຕົາໄຟອັນລຸກໄໝ້; ແລະ

ພຣະເຈົ້າອົງໃດເລີ່ມຈະຊ່ວຍພວກທ່ານໃຫ້ໄພພິບັດຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້? ຊາດຮາກ, ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ
ໄດ້ຕອບແລະທຸກກະສັດວ່າ, ຂ້າແຕ່ກະສັດເນບູກາດເນດຊາ,
ໃນເລື່ອງພວກຂ້ານອ້ອມບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖວາຍຄຳຕອບແກ່ພຣະອົງ. ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານອ້ອມຜູ້ພວກຂ້ານອ້ອມຮັບໃຊ້ຢູ່
ຊົງສາມາດຊ່ວຍພວກຂ້ານອ້ອມໃຫ້ໄພພິບັດຈາກເຕົ້າໄຟອັນລຸກໄໝ້ນັ້ນໄດ້, ແລະ
ພຣະອົງຈະຊ່ວຍພວກຂ້ານອ້ອມໃຫ້ໄພພິບັດຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ຂ້າແຕ່ກະສັດ.
ແຕ່ເຖິງແມ່ນບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງຊາບເຖິດ, ຂ້າແຕ່ກະສັດ,
ວ່າພວກຂ້ານອ້ອມຈະບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະຂອງພຣະອົງ ແລະ ຈະບໍ່ນະມັດສະການຮູບບັນຄຳທຳພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນໄວ້.
ແລ້ວເນບູກາດເນດຊາກໍຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມໂກດຮ້າຍ, ແລະ ສັງຄົມຂອງທ່ານກໍປ່ຽນໄປຕໍ່ຊາດຮາກ,
ເມຊາກ, ແລະ ອາເບດເນໂກ; ເພາະສະນັ້ນທ່ານຈຶ່ງກ່າວ ແລະ
ສັ່ງໃຫ້ເຜົ່າເຕົ້າໄຟໃຫ້ຮ້ອນຂຶ້ນເຈັດເທົ່າກວ່າທີ່ເຄີຍເຜົ່າມາ. ດານເຢອນ 3:15-19.

“ຊົວໂມງ” ແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບເນບູກາດ ແມ່ນ “ຊົວໂມງ”
ແຫ່ງການພິພາກສາດຽວກັນສຳລັບຊາດຮາກ, ເມຊາກ ແລະ ອາເບດເນໂກ, ແລະໃນທັງສອງເສັ້ນເຫດການ
“ເຈັດເທົ່າ” ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງການພິພາກສານັ້ນ.
ຜູ້ຊອບທັມທັງສາມເປັນຕົວແທນຂອງພະຍານທັງສອງຜູ້ທີ່ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນພ້ອມກັບເມກ ໃນຖານະທຸກສັນຍານໃນ
“ຊົວໂມງ” ແຫ່ງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່ ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ
ເນບູກາດເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາແຫ່ງຄວາມພິນາດລະດັບຊາດ
ທີ່ຖືກນຳມາເປັນອິດສະລະແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ໃນ “ຊົວໂມງ” ດຽວກັນນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາເລື່ອງການພິພາກສາຂອງເນບູກາດ ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ຂ້ານອ້ອມຄວາມກັງວົນຢ່າງເລິກເລິກໃນຈິດໃຈ
ເກືອກກັບມາດຕະຖານຄວາມເຄັ່ງຄັດຜ່ານພຣະທຳອັນຕ່ຳຕ້ອຍທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.
ແລະເມື່ອຂ້ານອ້ອມຄິດເຖິງວິບັດທີ່ໄດ້ປະກາດແກ່ເລື່ອງການເປັນາອູມ ຂ້ານອ້ອມກໍຄິດວ່າ
ຄວາມຖືກພິພາກສາລົງໃຫດອັນໜັກຍິ່ງກວ່ານັ້ນຈະມາເຖິງຜູ້ທີ່ຮູ້ຄວາມຈິງ
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມຄວາມຈິງ, ຫາກແຕ່ດຳເນີນຢູ່ໃນປະກາຍໄຟແຫ່ງການຈຸດຂຶ້ນຂອງຕົນເອງ.
ໃນຍາມກາງຄືນ ຂ້ານອ້ອມກໍລັງກ່າວແກ່ປະຊາຊົນດ້ວຍລັກສະນະອັນເຄັ່ງໆຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງ,
ອ້ອມວອນພວກເຂົາໃຫ້ຖ້າມມະໂນທຳຂອງຕົນເອງວ່າ; ຂ້ານອ້ອມເປັນຜູ້ໃດ? ຂ້ານອ້ອມເປັນຄຣິດສະຕຽນ
ຫຼືຂ້ານອ້ອມບໍ່ເປັນ? ໃຈຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ຖືກຟື້ນສ້າງໃໝ່ແລ້ວຫຼືບໍ່?
ພຣະຄຸນອັນປ່ຽນແປງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດລົງສະນະນັ້ນສົມຂອງຂ້ານອ້ອມແລ້ວຫຼືບໍ່?
ບາບຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ກັບໃຈແລ້ວຫຼືບໍ່? ມັນໄດ້ຖືກສາລະພາບແລ້ວຫຼືບໍ່? ມັນໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວຫຼືບໍ່?
ຂ້ານອ້ອມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະຄຣິດ
ເໝືອນຢ່າງທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະບໍດີເຫຼົ່າຫຼືບໍ່?
ຂ້ານອ້ອມຊົງສັ່ງທຳໜຶ່ງເຄີຍຮັກແລ້ວຫຼືບໍ່? ບັດນີ້ຂ້ານອ້ອມຮັກສັ່ງທຳໜຶ່ງເຄີຍຊົງແລ້ວຫຼືບໍ່?
ຂ້ານອ້ອມນັບທຸກສິ່ງເປັນແຕ່ຄວາມສຸນເສຍ
ເພາະເຫັນແກ່ຄຸນຄ່າອັນປະເສີດແຫ່ງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດເຢື້ອຫຼືບໍ່? ຂ້ານອ້ອມຮູ້ສຶກຫຼືບໍ່ວ່າ
ຂ້ານອ້ອມເປັນກຳມະສິດທີ່ພຣະເຢື້ອຄຣິດໄດ້ຊີ້ໄວ້ແລ້ວ,
ແລະວ່າທຸກຊົວໂມງຂ້ານອ້ອມຈະຕ້ອງຖວາຍຕົນແດ່ການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ?”

“ພວກເຮົາກໍລັງຢືນຢູ່ເທິງທາງເຂົ້າສູ່ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເຄັ່ງໆຂຶ້ນ.
ໂລກທັງໝົດຈະຖືກສ່ອງໃຫ້ສວ່າງດ້ວຍພຣະສະຫງ່າຮາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ນັ້ນປົກຄຸມຮ່ອງລັກຂອງຫວັງນ້ຳໃຫຍ່. ຄຳພະຍາກອນກໍລັງສຳເລັດເປັນຈິງ,
ແລະເວລາອັນບັນເທົາກໍລັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.
ຂໍຂັດແຍ້ງເກົາງທິບຽງເໝືອນວ່າໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສະຫງົບມາເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ

ຈະຖືກບຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນມາອີກ, ແລະຂັດແຍ້ງໃໝ່ຈະເກີດຂຶ້ນ; ຂອງໃໝ່ແລະຂອງເກົ່າຈະປະປົນກັນ, ແລະສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວອັນໃກ້. ພວກທຸດສະຫວັນກຳລັງຍຶດຈັບລົມທັງສີ່ໄວ້ ເພື່ອມື້ໃຫມ່ມັນພັດຈົນກວ່າວຽກງານແຫ່ງການເຕືອນຕາມທິດກຳນົດໄວ້ຈະຖືກປະກາດແກ້ໄລກ; ແຕ່ພາຍກຳລັງກຕົວຂຶ້ນ, ເມື່ອກຳລັງຫນາແຫນ້ນ, ພ້ອມຈະແຕກຖະຫຼົມລົງເທິງໂລກ, ແລະສຳລັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍມັນຈະມາດັ່ງຂະໄມຍໃນຍາມກາງຄືນ.”

“ຫຼາຍຄົນໄດ້ຍື່ມແຍ້ມ ແລະ ບໍ່ຍອມເຊື່ອ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ບອກເຂົາ, ເມື່ອຊາວ ແລະ ສາມສົບປົກອັນນັ້ນ, ວ່າ ວັນອາທິດຈະຖືກຜັກດັນໃຫ້ແກ່ທົ່ວໂລກ, ແລະ ຈະມີການອອກກົດໝາຍເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ຖືຮັກສາມັນ, ແລະ ບິບບັງຄັບມະໂນທຳ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າມັນກຳລັງຖືກໃຫ້ສຳເລັດ. ທຸກສິ່ງທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບອະນາຄົດຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ; ບໍ່ມີສິ່ງໃດໜຶ່ງຈະຂາດຕົກໄປຈາກບັນດາສິ່ງທຶພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້. ບັດນີ້ ຜ່າຍໄປຮແຕສຕັນກຳລັງຍື່ນມື້ຂ້າມຫວັງເຫວເພື່ອຈັບມືກັບອຳນາດສັນຕະປາປາ, ແລະ ການຮ່ວມພັນທະກຳລັງຖືກກຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຢູບຍຳໃຫ້ວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະບັນຍັດຂັ້ນສູງສູງໄປຈາກສາຍຕາ; ແລະ ຄົນແຫ່ງບາບ, ຜູ້ຊຶ້ງ ໂດຍການຍຸຍົງຂອງຊາຕານ, ໄດ້ສະຖາປະນາວັນຊະບາໂຕບອມຂຶ້ນ, ລຸກຫຼານຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາຜຸ້ນີ້, ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ເຂົ້າຮັບບ່ອນແທນຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ສະຫວັນທັງໝົດໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນວ່າກຳລັງເຜົາມອງການຄ່ອຍໆເປີດເຜີຍຂອງເຫດການຕ່າງໆ. ວິກິດໜຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກໃນການໂຕ້ຖຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຍຶດເຍື້ອກ່ຽວກັບການປົກຄອງຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກ. ບາງສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຊື່ຂາດຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ, ແລະສິ່ງນັ້ນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ. ຖ້າມີການຊັກຊ້າໃດໆ, ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງຈະຖືກທຳໃຫ້ເສຍຫາຍ. ຄັງອາວຸດແຫ່ງສະຫວັນໄດ້ເປີດອອກແລ້ວ; ຈັກກະວານທັງສີ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຍຸດໂທປະກອນຂອງມັນ ກໍ່ພ້ອມແລ້ວ. ພຽງພຣະທຳຄຳດຽວທີ່ຄວາມຍຸດຕິທຳຈະກ່າວອອກ, ແລະຈະມີການສະແດງອັນໜ້າສະພິກວົດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຄື ພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈະມີສຽງຕ່າງໆ ແລະສຽງຜ້າຮ້ອງ ແລະຜ້າແລບ ແລະແຜ່ນດິນໃຫວ ແລະຄວາມພິນາດເສຍຫາຍທົ່ວສາກົນ. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວໃນຈັກກະວານແຫ່ງສະຫວັນ ກຳລັງກະກຽມໂລກໃຫ້ພ້ອມສຳລັບວິກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່.”

“ຄວາມເຂັ້ມຂົນກຳລັງເຂົ້າຍຶດຄອງທຸກອົງປະກອບແຫ່ງໂລກ; ແລະໃນຖານະທີ່ເປັນປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະຄວາມຮູ້ອັນອັດສະຈັນ, ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາຖືກພັນລະນາເປັນດັງພົມມະຈາລືຜຸ້ນອນຫຼັບທັງຫ້າ ພ້ອມດ້ວຍໂຄມໄຟຂອງຕົນ, ແຕ່ບໍ່ມີນ້ຳມັນຢູ່ໃນພາຊະນະຂອງຕົນ; ເຢັນຊາ, ຂາດຄວາມຮູ້ສຶກ, ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບພຣະທຳອັນແອ ແລະກຳລັງລົດຖອຍ. ໃນຂະນະທີ່ຊີວິດໃໝ່ກຳລັງຖືກແຜ່ກະຈາຍ ແລະກຳລັງຜຸດຂຶ້ນມາຈາກເບື້ອງລຸ່ມ ແລະເຂົ້າຍຶດເອົາບັນດາກົນໄກຂອງຊາຕານໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ, ເພື່ອຕຽມພ້ອມສຳລັບການຂັດແຍ້ງ ແລະການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ແສງສະຫວ່າງໃໝ່ ແລະຊີວິດໃໝ່ ແລະລົດເດດໃໝ່ ກຳລັງລົງມາຈາກເບື້ອງສູງ ແລະເຂົ້າຍຶດຄອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ໄດ້ຕ້າຍ, ດັ່ງທີ່ຫຼາຍຄົນໃນເວລານີ້ກຳລັງຕາຍຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດ ແລະບາບທັງຫຼາຍ. ປະຊາຊົນຜູ້ຈະເຫັນໃນເວລານີ້ວ່າ ສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາເຖິງເຮົາໃນໄວງນີ້ ຈາກສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ຈະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງປະດິດຄົດຄົນຂອງມະນຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແລະຈະຮູ້ສຶກວ່າ ຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຮັບ, ຕ້ອນຮັບ, ແລະນຳພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະເໜີຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະທຳງານຢູ່ທຸກແຫ່ງ ທັງໃນຊອບນ້ອຍ ແລະຖະໜົນໃຫຍ່ແຫ່ງຊີວິດ, ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເພືອນມະນຸດຂອງພວກເຂົາລອດພົ້ນ. ຫົນຜາດຽວທີ່ແນ່ນອນ ແລະໝັ້ນຄົງ ຄື ພຣະສົວແຫ່ງຍຸກທັງຫຼາຍ. ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ສ້າງຢູ່ເທິງພຣະສົວນັ້ນທີ່ບໍ່ອອດໄພ.”

“ບັນດາຜູ້ທີ່ບັນທຶກມີຈິດໃຈຜ່າຍເນື້ອໜັງ
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄຳເຕືອນໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ
ແລະໂດຍຜ່ານຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງກໍຕາມ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວິໄນຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບຄອບຄົວບໍລິສຸດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່.
ພວກເຂົາເປັນຄົນຜັກໃຜໃນການຄຸນ ຕຳຊ້າໃນຄວາມຄິດ ແລະເປັນທີ່ນຳຊຶ້ງຕໍ່ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນພຣະລັກສະນະອັນຊົງພຣະເຈົ້າ
ແລະບໍ່ເຄີຍຊະນະຕົນເອງ ແລະໂລກພ້ອມທັງຄວາມຮັກຜູກພັນ ແລະຕັນຫາຂອງມັນ.
ຄົນຈຳພວກນີ້ຢູ່ທົ່ວຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ ແລະຜົນກໍຄືຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍອ່ອນແອ
ເຈັບປ່ວຍຊຸດໂຊມ ແລະໃກ້ຈະຕາຍ. ບັນດາຈິດຕ້ອງບໍ່ມີການເປັນພະຍານຢ່າງເຢັນຊາຫຼືເອົາໃຈໃສ່
ແຕ່ຈະຕ້ອງມີຄຳພະຍານທີ່ໜັກແໜ້ນ ຊັດເຈນ ແລະແຫຼມຄົມ ທີ່ກ້າວຕ່ຳໜ້າຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດທຸກຢ່າງ
ແລະຍົກຍ້ອງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຊົນຊາດໜຶ່ງຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ໃນທາງທີ່ແຕ່ງການຄາດຄອຍ
ໂດຍກຳລັງເຮັດວຽກ ແລະລໍຖ້າ ແລະເຜົາລະວັງ ແລະອະທິຖານ.”

“ຄວາມຫວັງອັນຊົງພຣະເຈົ້າແຕ່ງການສະເດັດມາປາກົດເປັນຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ນອນ ພ້ອມທັງຄວາມເປັນຈິງອັນເຄຣັງຂົມຂອງມັນ; ການເຜົາ
ຄອຍການສະເດັດມາໃນໂງ່ນຂອງອົງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງເຮົາເພື່ອສະເດັດມາໃນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງ
ຈະນຳໄປສູ່ການເຫັນວ່າສິ່ງຂອງຜ່າຍໂລກນັ້ນວ່າງເປົ່າ ແລະ ເປັນດັ່ງບ່ຳອັນໃດເລີຍ. ກຽດຕິຍົດ ຫຼື
ຄວາມໂດດເດັ່ນໃດໆຂອງໂລກ ບໍ່ມີຄົນຄຳອັນໃດເລີຍ, ເພາະຜູ້ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງດຳລົງຊີວິດຢູ່ເໝືອນໂລກ;
ຢ່າງກ້າວຂອງເຂົາກຳລັງມຸ່ງໜ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ. ເຂົາເປັນຜູ້ຈຳລັກ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້ວຍ.
ສັນຊາດຂອງເຂົາຢູ່ເບື້ອງເທິງ.

ເຂົາກຳລັງຮອບຮວມແສງຕາເວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດເຂົ້າໄວ້ໃນຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ,
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ລຸກໄໝ້ ແລະ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນຄວາມມົດມົວທາງສັນທຳ
ທີ່ໄດ້ປົກຄຸມໂລກໄວ້. ຄວາມເຊື່ອອັນເຂັ້ມແຂງພຽງໃດ, ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຊີວາພຽງໃດ,
ຄວາມຮັກອັນຮ້ອນຮົນພຽງໃດ, ຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຖວາຍຕົນແດ່ພຣະເຈົ້າພຽງໃດ
ທີ່ປາກົດເຫັນໃນເຂົາ, ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງອັນແນ່ຊັດລະຫວ່າງເຂົາກັບໂລກນັ້ນຊ່າງເດັ່ນຊັດພຽງໃດ!
‘ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງເຜົາລະວັງ ແລະ ອະທິຖານຢູ່ສະເໝີ’

ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຖືກນັບວ່າສົມຄວນຈະພົ້ນຈາກສົງໄສທັງປວງນີ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ຈະຍືນຍົງຈຳເພາະພຣະພັກຂອງບຸດມະນຸດ. ‘ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງເຜົາລະວັງ ເພາະທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຈະສະເດັດມາໃນໂມງໃດ.’ ‘ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຕຽມພ້ອມໄວ້ດ້ວຍ;
ເພາະບຸດມະນຸດຈະມາໃນໂມງທີ່ທ່ານບໍ່ຄິດ.’ “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາມາດັ່ງໃຈນ. ຜູ້ໃດທີ່ເຜົາລະວັງ ແລະ
ຮັກສາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ.” Pamphlets, 38–40.